

Ár 1973, laugardaginn 20. júní, var í málinu nr. 23/1973
kveðinn upp af Yfirfasteignamatnefnd svohljóðandi

Á r a k u r ð u r :

Samkvæmt þeim gögnum, sem fyrir liggja, eru málavextir þeir, að hreppnefnd Aðaldalshrepps í Þingeyjarsýslu lagði fasteignaskatt fyrir árið 1972 á vatnsréttindi í Laxá fyrir landi jarðanna Grenjaðarstaða og Presthvarms, Laxárvirkjun, Fjármálaráðuneyti og iðnaðarráðuneyti hafa fjallað um skattkröfu Aðaldalshrepps, sem var send fjármálaráðuneytinu, en skatturinn ekki fengizt greiddur. Hreppnefnd Aðaldalshrepps telur, að annað hvort sé ríkissjóði eða Laxárvirkjun skylt að svara fasteignaskatti af umræddum vatnsréttindum, og hefur hreppnefndin skotið málinu til Yfirfasteignamatnefndar til úrlausnar um gjaldskylduna.

Í aðalanti fasteigna eru ofangreind vatnsréttindi tekin í fasteignaskrá fyrir Aðaldalshrepp og metin þar sjálfstæðu mati á 297 þús. krónur. Er tilgreint, að ríkissjóður sé eigandi vatnsréttinda þessara. Samkvæmt þinglýstri yfirlýsingu, dags. 27. mars 1962, varð Laxárvirkjun hins vegar eigandi vatnsréttindanna, þegar ríkissjóður gerðist aðili að Laxárvirkjun með heimild í lögum nr. 64/1949 um Laxárvirkjun, sbr. lög nr. 64/1950 um breytingu á þeim lögum og síðar í lögum nr. 60/1963 um Laxárvirkjun. Samkvæmt þessu ber að leggja til grundvallar, að Laxárvirkjun sé eigandi þeirra vatnsréttinda, sem hér er fjallað um. Þegar af þeirri ástæðu, er ríkissjóði óskylt að svara fasteignaskatti af vatnsréttindunum, og kemur þá aðeins til athugunar, hvort slík skylda hvíli á Laxárvirkjun. Tölja verður rétt, að umrædd vatnsréttindi séu skráð í fasteignanti, sbr. viðbendingu um það í 4. mgr. 3. gr. reglugerðar nr. 301/1969 um fasteignamat og fasteignaskráningu, enda eiga ekki við undanþágukvæði í 11. gr. laga nr. 28/1963 né 2. gr. reglugerðar nr. 301/1969 um fasteignamat og fasteignaskráningu. Að vísu er það meginregla 3. gr. laga nr. 8/1972 um tekjustofna sveitarfélaga, að greiða skuli fasteignaskatt af fasteignaréttindum, sem metin eru í fasteignamati, og ekki eiga undanþágukvæði 5. gr. þeirra laga hér holdur við. Á hinn bóginn verður ekki talið, að með lögum þessum, sem setja almennar reglur um fasteignaskatt til sveitarfélaga, hafi verið tilætlanin að lagga við undanþágum einstakra nafngreindra fyrirtækja samkvæmt sérstökum lögum, þótt eldri séu en tekjustofnalög.

12. gr. laga nr. 60/1963 um Laxárvirkjun er svohljóðandi:

„Laxárvirkjun er undanþegin tekjuskatti, stampilgjöldum, útsvari, aðstöðuggjaldi og öðrum gjöldum til ríkis, sýslusjóða og sveitarfélaga. Þó skal Laxárvirkjun greiða sýslusjóðum og sveitarjóðum þau opinber gjöld, sem þeim er gert að greiða vegun húsoigna Laxárvirkjunar samkvæmt öðrum lagaáhrifum“.

Sækið er fyrst og fremst, þessara grænar, er Landvirkjun
undanfegin fasteignaskatti af vatnaréttindum sínum, og er því
ekki skylt að greiða fasteignaskatt af usæddum vatnaréttindum
í land.

Ú R S K U R D A N O R D

Landvirkjun og ríkissjóði er ábyrgt að svara fasteigna-
skatti af ofangreindum vatnaréttindum í land.

Guðharður Jónsson

Torfi Ágeirsson

Ráði Jónsson